

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 6. februar 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sags nr.: 1206548
Dok nr.: 1135998

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 16. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 3 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Jane Heitmann (V).

Spørgsmål nr. 3:

"Vil ministeren præcisere begrebet "proportionalitet" mellem karakteren af en sundhedspersons manglende medvirken til sagsoplysning og den af Sundhedsstyrelsen anvendte reaktion, som beskrevet i lovforslagets bemærkninger?"

Svar:

Med henvisning til pkt. 3.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger kan jeg oplyse, at sundhedspersoner er underlagt Sundhedsstyrelsens tilsyn med deres faglige virksomhed. Hvis det tilsyn skal kunne fungere efter hensigten er det en forudsætning, at Sundhedsstyrelsen får de fornødne oplysninger fra bl.a. den sundhedsperson, der er genstand for en tilsynssag. Sundhedsstyrelsen oplever fra tid til anden, at konkrete sundhedspersoner ikke er villige til at give styrelsen de relevante oplysninger. Af hensyn til at sikre patientsikkerheden via tilsynet er det afgørende, at Sundhedsstyrelsen får de efterspurgte oplysninger med kort frist. I tilsynssager vedrørende faglig virksomhed er de eksisterende muligheder for varig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse eller bøde via domstolene – udover at være meget indgribende – ikke egnede skridt til at sikre sagsoplysning med kort frist og dermed den ønskede varetagelse af patientsikkerheden.

Derfor har jeg foreslået, at hvis en sundhedsperson ikke medvirker til Sundhedsstyrelsens oplysning af en tilsynssag, der vedrører vedkommende, kan sundhedspersonens autorisation fratages eller dennes virksomhedsområde indskrænkes midlertidigt. Jeg er klar over, at midlertidig autorisationsfratagelse opleves som alvorligt for den enkelte, men sikring af Sundhedsstyrelsens tilsyn og patientsikkerheden er også en alvorlig sag.

For at sikre både hensynet til de berørte sundhedspersoner og patientsikkerheden er det væsentligt, at der findes en rimelig balance. Der skal være proportionalitet mellem karakteren af sundhedspersonens manglende opfyldelse af sin forpligtelse til at medvirke til oplysning af en tilsynssag og den tilsynsforanstaltning, som Sundhedsstyrelsen iværksætter.

Jeg kan i denne sammenhæng henvise til ministeriets høringsnotat af 25. oktober 2012, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"Det er ikke muligt præcist at beskrive, hvornår Sundhedsstyrelsen på grund af en sundhedspersons manglende medvirken til oplysning af en konkret tilsyns-

sag kan og bør skride ind med de foreslåede tilsynssanktioner. Om de kriterier, der bør indgå i Sundhedsstyrelsens skønsmæssige vurdering af, hvornår manglende medvirken til sagsoplysning udløser tilsynssanktioner, vil der dog blive foretaget en præcisering i bemærkningerne til lovforslaget.”

Af de specielle bemærkninger til L 94 vedrørende den foreslåede § 8, stk. 3, i autorisationsloven fremgår følge om proportionalitet:

”Sundhedsstyrelsens midlertidige autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning efter den foreslåede § 8, stk. 3, er en afgørelse i forvaltningsretlig forstand, hvorfor forvaltningslovens sagsbehandlingsregler og almindelige forvaltningsretlige grundsætninger skal påses. Forvaltningslovens regler om parts-høring og begrundelse vil derfor skulle inddrages. Endvidere skal Sundhedsstyrelsens skønsmæssige afgørelse bero på saglige kriterier, herunder varetagelse af patientsikkerheden. Yderligere skal der være den fornødne proportionalitet mellem karakteren af den berørte sundhedspersons manglende medvirken til sagsoplysning og den virkning, som en midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning har for den pågældende.

I det omfang en sundhedsperson i fornødent omfang medvirker til at fremskaffe oplysninger, jf. § 26, stk. 2, til en sag om dennes faglige virksomhed, eller i fornødent omfang medvirker til at lade sig undersøge eller efterlever de pålagte kontrolforanstaltninger som led i en egnethedssag, jf. § 6, stk. 2, vil § 8, stk. 3, ikke kunne finde anvendelse. Ved anvendelse af § 8, stk. 3, vil der således være tale om en sundhedsperson, der i ord eller handling har tilkendegivet, at vedkommende ikke ønsker eller evner at efterleve påbud efter § 6, stk. 2, eller som ikke afgiver de oplysninger, jf. § 26, stk. 2, der er nødvendige for gennemførelse af tilsynet med vedkommendes faglige virksomhed.

Det er ikke hensigten med den foreslåede lovændring, at enhver uregelmæssighed i kontrolforløbet skal medføre midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning, men det er hensigten, at et tilsyns- eller kontrolforløb skal kunne fungere efter Sundhedsstyrelsens og embedslægenes nærmere anvisninger.

Det bemærkes, at grundlaget for Sundhedsstyrelsens adgang til at træffe afgørelse om midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning ved manglende medvirken til oplysning af en egnethedssag, jf. § 6, stk. 2, svarer til grundlaget for at meddele arbejdsforbud, jf. lovens § 6, stk. 3, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 1.

Det forudsættes, at Sundhedsstyrelsen ved valg af reaktion over for en sundhedsperson, der ikke medvirker ved tilsyn, jf. § 6, stk. 2 eller 26, stk. 2, skal inddrage det almindelige proportionalitetsprincip.

Det forudsættes, at en midlertidig virksomhedsindskrænkning som mindre indgribende end en autorisationsfratagelse anvendes som reaktion, hvis denne reaktion må antages at være tilstrækkelig til at opnå, at den pågældende sundhedsperson medvirker ved tilsyn, jf. § 6, stk. 2 eller 26, stk. 2, og hvis hensynet til patientsikkerheden herved tilgodeses tilstrækkeligt.”

I forlængelse heraf skal jeg bemærke, at der efter de gældende regler er hjemmel til permanent indskrænkning af en sundhedspersons virksomheds-

område og permanent autorisationsfratagelse, hvis vedkommende ikke medvirker til sagsoplysning. Dette skridt er meget indgribende, men kan efter omstændighederne være nødvendigt; uagtet det ikke er velegnet til at sikre sagsoplysning med kort frist.

I forhold til denne permanente tilsynsforanstaltning er de foreslåede midlertidige tilsynsforanstaltninger mindre indgribende for sundhedspersonen, og bl.a. hensynet til proportionalitet i forhold til sundhedspersonen indgår derfor allerede i forbindelse med Sundhedsstyrelsens valg mellem en midlertidig tilsynsforanstaltning, som træffes administrativt, eller en varig tilsynsforanstaltning, som afgøres af domstolene.

Udover at proportionalitetshensyn spiller ind ved Sundhedsstyrelsens valg af varig eller midlertidig tilsynsforanstaltning, indgår proportionalitetshensyn, jf. gengivelsen af lovforslagets bemærkninger ovenfor, også som led i vurderingen af, om sundhedspersonens manglende medvirken til sagsoplysning er af en karakter, som bør imødegås med en midlertidig tilsynsforanstaltning.

Det er i denne sammenhæng centralt, om sundhedsperson *i fornødent omfang* medvirker til oplysningen af en tilsynssag. Sundhedspersonen skal således i det hele bidrage til sagsoplysningen på en måde, der gør, at et tilsyns- eller kontrolforløb kan fungere efter Sundhedsstyrelsens og embedslægenes nærmere anvisninger.

Jeg kan supplerende henvise til ministeriets høringsnotat, hvoraf bl.a. følgende fremgår:

"[...] det er en forudsætning for Sundhedsstyrelsens adgang til midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning på grund af manglende medvirken til sagsoplysning, at den pågældende sundhedsperson ikke viser vilje til at ville medvirke til sagsoplysningen. Hvis en sundhedsperson således nægter at efterleve Sundhedsstyrelsens anmodninger om medvirken til sagsoplysning, vil Sundhedsstyrelsen kunne foretage midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning. Anderledes forholder det sig derimod, hvis en sundhedsperson grundet en beklagelig fejl, misforståelse, forglemmelse eller lignende forsømmer til fulde eller inden for de fastsatte frister at leve op til Sundhedsstyrelsens anmodninger om medvirken til sagsoplysningen. Det er imidlertid vigtigt at understrege, at det ikke er tilstrækkeligt med en halvhjertet eller delvis medvirken ved tilsynet. Der må ikke herske tvivl om, at der kan ske midlertidig autorisationsfratagelse eller virksomhedsindskrænkning også i de tilfælde, hvor en sundhedsperson kun medvirker delvist men ikke tilstrækkeligt til, at formålet med tilsynet kan varetages."

I forlængelse af ovenstående kan jeg præcisere, at det ikke er hensigten, at mindre fejl i forbindelse med en sundhedspersons bidrag til sagsoplysning skal kunne udløse en tilsynsforanstaltning. For eksempel det forhold, at en sundhedsperson ved en fejl ikke fremsender én af flere efterspurgte patientjournaler til Sundhedsstyrelsen, vil normalt ikke være tilstrækkeligt grundlag for en midlertidig tilsynsforanstaltning, hvis vedkommende ved fejlens konstatering sørger for at styrelsen modtager det efterspurgte materiale.

Hvis en sundhedsperson således forsømmer at bidrage til sagsoplysningen i overensstemmelse med Sundhedsstyrelsens anvisninger på en sådan måde,

at dette ud fra en almindelig betragtning ikke kan bebrejdes denne, vil en midlertidig tilsynsforanstaltning næppe være et proportionalt tiltag.

Det skal dog igen bemærkes, at en sundhedsperson har pligt medvirke til oplysning af Sundhedsstyrelsens tilsynssag, og at der derfor i almindelighed må kunne stilles krav om, at en sundhedsperson udviser agtpågivenhed og bestræber sig på at bidrage til sagsoplysningen efter Sundhedsstyrelsens anvisninger, således at et tilsyns- eller kontrolforløb kan tjene sit formål om at varetage patientsikkerheden.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mads Kirkegaard